

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci

žalobce: **BRNOMETAL, s.r.o.**
sídlem Čechyňská 364/25, Brno
zastoupený JUDr. Milanem Zábržem, advokátem
sídlem Veveří 57, Brno

proti žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno

za účasti: **DAXTO MEDIA s.r.o.**
sídlem Řeznická 367/1, Brno

o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.1.2017, č.j. MMB/0468235/2016, sp. zn. OUSR/MMB/0460007/2016/2, a proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2017, č.j. MMB/0497979/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0486767/2017/2,

t a k t o :

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou dne 10.3.2017 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného 17.1.2017, č.j. MMB/0468235/2016, sp. zn. OUSR/MMB/0460007/2016/2, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, ze dne 11.10.2016, č.j. MCBS/2016/0163831/ŠKAR.
2. Žalobou podanou dne 4.1.2018 se pak žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2017, č.j. MMB/0497979/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0486767/2017/2, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, ze dne 9.10.2017, č.j. MCBS/2017/0166672/ŠKAR.
3. Usnesením zdejšího soudu ze dne 3.4.2018 byly obě žaloby, původně vedené pod sp. zn. 62 A 55/2017 a 62 A 1/2018, spojeny ke společnému projednání; takto spojená věc je vedena pod sp. zn. 62 A 55/2017 a je v ní nyní rozhodováno.

I. Podstata věci

4. Úřad městské části města Brna, Brno-střed, jako prvostupňový správní orgán dne 15.12.2015 zahájil řízení o odstranění dvou dočasných staveb pro reklamu (reklamních billboardů umístěných na pozemcích parc. č. 1697/5 a 1695/9 v k.ú. Štýřice v Brně). Žalobce v třicetidenní lhůtě (dne 11.1.2016) požádal o změnu v užívání dočasných staveb spočívající v prodloužení doby jejich trvání o pět let; prvostupňový správní orgán proto řízení o odstranění staveb přerušil. Usnesením ze dne 11.10.2016, č.j. MCBS/2016/0163831/ŠKAR, prvostupňový správní orgán neprodloužil žalobci lhůtu k odstranění nedostatků podané žádosti o změnu v užívání dočasné stavby a správní řízení o žádosti žalobce zastavil. Žalobcem podané odvolání proti prvostupňovému usnesení žalovaný rozhodnutím ze dne 17.1.2017, č.j. MMB/0468235/2016, sp. zn. OUSR/MMB/0460007/2016/2 (dále jen „rozhodnutí I“), zamítl a odvoláním napadené usnesení potvrdil.
5. V návaznosti na pravomocné zastavení řízení o žádosti o změnu v užívání dočasných staveb spočívajících v prodloužení doby jejich užívání o pět let prvostupňový správní orgán rozhodnutím ze dne 9.10.2017, č.j. MCBS/2017/0166672/ŠKAR, sp. zn. 3200/MCBS/2015/0126066, nařídil odstranění dočasných staveb pro reklamu umístěných na pozemcích parc. č. 1697/5 a 1695/9 v k.ú. Štýřice v Brně, u kterých uplynula stanovená doba jejich trvání a nebyla povolena změna v užívání. Rozhodnutím ze dne 15.12.2017, č.j. MMB/0497979/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0486767/2017/2 (dále jen „rozhodnutí II“), žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a žalobcem podané odvolání zamítl.

II. Shrnutí argumentace žalobce

6. Žalobce ve vztahu k rozhodnutí I namítá, že postup prvostupňového správního orgánu byl ryze formalistický a v rozporu se zásadami dle § 2 až § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Prvostupňový správní orgán podle žalobce nevzal v úvahu, že s podáním žádosti o změnu v užívání dočasné stavby je spojena řada navazujících úkonů. Žalobce proto nebyl schopen dodržet lhůtu pro doplnění žádosti stanovenou v usnesení ze dne 8.3.2016, č.j. MCBS/2016/0036454/ŠKAR. Nepodal-li žalobce odvolání proti usnesení o stanovení lhůty, učinil tak údajně z toho důvodu, že nebyl dán důvod užívat opravných prostředků, neboť by

došlo „...ke zbytečnému zatěžování nadřízeného správního orgánu za situace, kdy existuje jiný zákonný institut, žádost o prodloužení lhůty, upravený v ust. § 39 odst. 1 správního řádu...“. Podle žalobce bylo navíc předčasné a nepředvídatelné spolu s rozhodnutím o neprodloužení lhůty rozhodnout o zastavení řízení; došlo tím k porušení § 4 odst. 3 a 4 správního řádu. Žalobce neměl možnost obrany.

7. Ve vztahu k rozhodnutí II žalobce namítá, že byla porušena zásada dvouinstančnosti správního řízení. Žalobce neměl možnost brojit proti skutkovým a právním zjištěním odvoláním, neboť skutková i právní zjištění učinil až žalovaný coby odvolací orgán. Žalovaný i v tomto ohledu podle žalobce postupoval nepředvídatelně. Prvostupňový správní orgán měl podle žalobce řízení o odstranění staveb přerušit; i žaloba směřující proti rozhodnutí I může mít zásadní vliv na řízení o odstranění stavby. Žalobce dále namítá, že Krajským úřadem Jihomoravského kraje byla dne 4.5.2017, č.j. JMK 64951/2017, vydána výzva žalobci k okamžitému odstranění dotčených staveb v ochranném pásmu silnice I/52 Brno-Rajhrad. Proti této výzvě brojil žalobce žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Zdejší soud žalobu rozsudkem č.j. 29 A 122/2017-92 ze dne 25.7.2017 zamítl. Proti rozsudku zdejšího soudu podal žalobce kasační stížnost spolu s návrhem na vydání předběžného opatření, kterému Nejvyšší správní soud usnesením č.j. 3 As 252/2017-35 ze dne 11.10.2017 vyhověl tak, že Krajský úřad Jihomoravského kraje „...je povinen zdržet se zásahů do reklamních zařízení žalobce RZ 03 a RZ 04 umístěných na pozemcích parc. č. 1697/5 a 1695/9 v katastrálním území Štýřice, obec Brno, a to jejich odstraňování či likvidace...“. V replice žalobce uvedl, že prvostupňový správní orgán měl o návrhu na přerušování řízení vydat samostatné usnesení.

8. Žalobce tedy z uvedených důvodů navrhuje napadená rozhodnutí I a II zrušit pro nezákonnost. Na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, a to i na jednání, které ve věci proběhlo.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě proti rozhodnutí I uvedl, že odvolávání se na právní jistotu není v nyní posuzované věci přiléhavé. Žalobce byl podle žalovaného o možnosti zastavení řízení v případě neodstranění vad žádosti poučen ve výzvě ze dne 8.3.2016, č.j. MCBS/2016/0036419/ŠKAR, i v usnesení ze dne 8.3.2016, č.j. MCBS/2016/0036454/ŠKAR. Rozhodnutí I proto pro žalobce nemohlo být nepředvídatelné. Žalovaný dále argumentuje v tom směru, že podle § 39 odst. 2 správního řádu prodloužení lhůty není nárokové. Podle žalovaného žalobce prodlužoval správní řízení účelově; lhůta k doplnění žádosti byla dostatečná a během plynutí lhůty žalobce nečinil žádné kroky k doplnění žádosti, což má být patrné ze sdělení silničního správního úřadu. Nadto podle žalovaného nepodal žalobce žádost o vydání povolení k provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu ani po podání žaloby proti rozhodnutí I, jak je zřejmé z odpovědi silničního správního úřadu ze dne 23.3.2017.

10. Ve vyjádření k žalobě proti rozhodnutí II žalovaný uvedl, že se na správní řízení vztahuje také princip jednoty správního řízení. Případné vady prvostupňového rozhodnutí lze zhojit v řízení odvolacím. V napadeném rozhodnutí proto byly podle žalovaného všechny žalobcem namítané nedostatky odstraněny. Podle žalovaného nebylo podání žaloby proti rozhodnutí I důvodem pro přerušování řízení před vydáním rozhodnutí II; naopak podle žalovaného pravomocné rozhodnutí o ukončení řízení o prodloužení doby trvání staveb je důvodem pro to, aby prvostupňový správní orgán pokračoval v řízení o odstranění staveb.

11. Žalovaný tedy navrhuje, aby žaloby byly jako nedůvodné zamítnuty, a na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, a to i na jednání, které ve věci proběhlo.

IV. Posouzení věci

12. Žaloby byly podány včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloby jsou přípustné (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.). Napadená rozhodnutí byla přezkoumána v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s.ř.s.

13. Žaloby nejsou důvodné (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

14. Prvostupňovým rozhodnutím předcházejícím rozhodnutí II bylo žalobci nařízeno odstranění stavby dle § 129 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon – dále jen „stavební zákon“). Dle § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby dočasné, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání. Podle § 129 odst. 6 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby podle § 129 odstavce 1 písm. f) stavebního zákona. V oznámení zahájení řízení vlastníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů žádost o změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání nebo ve změně na stavbu trvalou. Pokud vlastník stavby tuto žádost podá, stavební úřad řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o podané žádosti; na řízení se přiměřeně vztahuje ustanovení § 127 stavebního zákona. Bude-li žádosti vyhověno, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví.

15. Řízení o odstranění dočasných staveb pro reklamu bylo v nyní posuzované věci zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení ze dne 15.12.2015, č.j. MCBS/2015/0144702/ŠKAR, žalobci dne 27.12.2015. V reakci na zahájení řízení o odstranění stavby žalobce dne 11.1.2016 podal žádost o změnu v užívání dočasných staveb spočívající v prodloužení doby jejich trvání o pět let. Z usnesení prvostupňového správního orgánu ze dne 8.3.2016, č.j. MCBS/2016/0036419/ŠKAR, je patrné, že žalobce byl vyzván k doplnění žádosti ze dne 11.1.2016, a to mimo jiné o pravomocné povolení provozování reklamního zařízení dle § 31 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Usnesením ze dne 8.3.2016, č.j. MCBS/2016/0036454/ŠKAR, prvostupňový správní orgán řízení o změně v užívání staveb přerušil a žalobci určil lhůtu pro odstranění nedostatků žádosti do 31.8.2016.

16. Z listiny „Věc: reklamní zařízení“ ze dne 10.11.2015, č.j. JMK 143716/2015, vyhotovené Krajským úřadem Jihomoravského kraje, která prochází správním spisem, soudu vyplývá, že žalobce ke dni 10.11.2015 nepožádal Krajský úřad Jihomoravského kraje o povolení zřízení a provozování reklamního zařízení dle § 31 zákona o pozemních komunikacích.

17. Podle § 31 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu podléhá povolení. Podle § 31 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích vydává příslušný silniční správní úřad (tu Krajský úřad Jihomoravského kraje) v nyní posuzované věci povolení po předchozím souhlasu vlastníka dotčené nemovitosti, na které má být reklamní zařízení zřizováno a provozováno, a Policie České republiky. Z listiny „Věc: vyjádření k zahájení řízení o odstranění stavby reklamního zařízení“ ze dne 21.12.2015, č.j. JMK 162540/2015, je patrné, že podle Krajského úřadu Jihomoravského kraje dočasné stavby pro

reklamu nesloužily k označení provozovny, a proto je nebylo možné v ochranném pásmu silnice I. třídy povolit, zřídit či provozovat.

18. Podle § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích lze reklamní zařízení viditelné z pozemní komunikace v silničním ochranném pásmu dálnice a silnice I. třídy, lze jeho zřízení a provozování povolit pouze pokud splňuje podmínky podle odstavce 2 a slouží-li k označení provozovny, která se nachází v silničním ochranném pásmu ve vzdálenosti do 200 metrů od reklamního zařízení. Dle § 31 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích zřízení a provozování reklamního zařízení lze povolit pouze, není-li zaměnitelné s dopravními značkami, světelnými signály, zařízeními pro provozní informace nebo s dopravními zařízeními a nemůže-li oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích.

19. Povolení provozování reklamních zařízení tedy bylo podmínkou *sine qua non* pro prodloužení doby trvání dočasných staveb pro reklamu.

20. Z výzvy Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 4.5.2017, č.j. JMK 64951/2017, je zřejmé, že dočasné stavby (reklamní zařízení) se nacházely v ochranném pásmu silnice I/52 „Brno-Rajhrad“ a že ani ke dni 4.5.2017 (den vyhotovení výzvy) žalobce nedisponoval povolením ke zřízení a provozování reklamních zařízení dle § 31 zákona o pozemních komunikacích. Ostatně ani v době řízení před zdejším soudem se na tomto stavu nic nezměnilo; žádnou eventuální změnou tohoto stavu žalobce ani u jednání soudu neargumentoval, přestože k tomu dostal prostor.

21. K žádosti o prodloužení doby trvání staveb ze dne 11.1.2016 žalobce přiložil pouze plnou moc advokáta, přestože po doručení usnesení o zastavení řízení ze dne 24.11.2014, č.j. MCBS/2014/0028935/ŠKAR, muselo být žalobci zřejmé, že prvostupňový správní orgán zastavil řízení o změně v užívání dočasných staveb pro reklamu, které bylo zahájeno podáním žádosti žalobce dne 19.11.2013, z toho důvodu, že žalobce nedoložil mimo jiné kladné stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje (povolení dle § 31 zákona o pozemních komunikacích). K předložení povolení dle § 31 zákona o pozemních komunikacích byl žalobce výslovně vyzván přípisem prvostupňového správního orgánu ze dne 8.3.2016, č.j. MCBS/2016/0036419/ŠKAR. Žalobce byl dále přípisem poučen, že jestliže „...*nebudou nedostatky žádosti ve stanovené lhůtě odstraněny, bude řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno...*“. Spolu s výzvou bylo žalobci doručeno usnesení ze dne 8.3.2016, č.j. MCBS/2016/0036454/ŠKAR, kterým bylo řízení o změně termínu užívání dočasných staveb pro reklamu zahájené žádostí žalobce ze dne 11.1.2016 přerušeno a žalobci byla stanovena lhůta pro odstranění nedostatků žádosti do 31.8.2016. Žádostí ze dne 25.8.2016 se žalobce domáhal prodloužení lhůty pro odstranění nedostatků žádosti ze dne 11.1.2016. Žalobce v žádosti o prodloužení lhůty uvedl, že „...*vyjednává se všemi subjekty, které mají v přílehlých prostorách billboardů své provozovny o pronájmu dotčených billboardů pro potřeby označení jejich provozovny. Několik subjektů o umístění označení provozovny na dotčených billboardech projevilo zájem, jednání jsou však bohužel zdoluhavá...*“. Žalobce své tvrzení o tom, že vyjednává se subjekty, které mají v přílehlých prostorách provozovny ve smyslu § 31 zákona o pozemních komunikacích, nedoložil, a to ani v odvolání či v žalobě proti rozhodnutí I.

22. Za situace, kdy žalobce neuspěl s požadavkem na prodloužení doby užívání dočasných staveb již v řízení, které bylo zahájeno jeho žádostí dne 19.11.2013, z důvodu nepředložení povolení k provozování reklamního zařízení dle § 31 zákona o pozemních komunikacích, nemohlo být pro

žalobce nijak překvapivé, že prvostupňový správní orgán jeho opětovné žádosti o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti nevyhověl a řízení o změně doby užívání dočasných staveb (nově na základě žádosti podané dle § 129 odst. 6 stavebního zákona) zastavil mimo jiné z důvodu nepředložení povolení silničního správního úřadu. Přestože doba trvání dočasných staveb byla stanovena rozhodnutím prvostupňového správního orgánu rozhodnutím ze dne 11.5.2012, č.j. 110034251/ŠKAR/STU/009 do 31.12.2013, žalobce ani do dne 11.10.2016 (den vyhotovení prvostupňového usnesení předcházejícího rozhodnutí I) nepředložil povolení silničního správního úřadu dle § 31 zákona o pozemních komunikacích a vyjma obecných tvrzení ani neprokázal, že by činil konkrétní kroky k získání tohoto povolení. Žalobce ostatně nedoložil, že by činil jakékoli kroky k získání příslušných vyjádření (povolení) dle § 31 zákona o pozemních komunikacích ani po podání žaloby.

23. Z usnesení prvostupňového správního orgánu ze dne 8.3.2016, č.j. MCBS/2016/0036419/ŠKAR, je zřejmé, že žalobce byl poučen o důsledcích neodstranění vad jeho žádosti ze dne 11.1.2016. K porušení principu předvídatelnosti tak podle zdejšího soudu nedošlo a žalobce měl dostatek času pro získání příslušných povolení a vyjádření.

24. Žaloba proti rozhodnutí I je proto podle zdejšího soudu nedůvodná.

25. Ani ve vztahu k žalobě směřující proti rozhodnutí II nedává zdejší soud žalobci zapravdu.

26. Z protokolu o nahlédnutí do spisu sp. zn. MCBS/2015/0126066 (řízení o odstranění dočasných staveb) ze dne 28.8.2017 zdejšímu soudu vyplývá, že žalobce navrhl, aby prvostupňový správní orgán vyčkal s vydáním rozhodnutí o věci samé do okamžiku, než zdejší soud rozhodne o žalobě proti rozhodnutí I.

27. Zdejší soud dává žalobci zapravdu potud, že prvostupňové rozhodnutí ze dne 9.10.2017 předcházející rozhodnutí II je odůvodněno vskutku minimalisticky. I tak je podle zdejšího soudu prvostupňové rozhodnutí ze dne 9.10.2017 přezkoumatelné. Z prvostupňového rozhodnutí totiž srozumitelně plyne, že „...*stavební úřad dle ust. § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona nařídí odstranění stavby vlastníku stavby dočasné, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání. Na základě výše uvedeného stavební úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí...*“. Prvostupňový správní orgán tedy dospěl k závěru, že u dočasných staveb pro reklamu uplynula stanovená doba jejich trvání a zároveň nedošlo ke změně stanovené doby trvání. Vzhledem k tomu, že žalobce v průběhu správního řízení o odstranění dočasných staveb neuplatnil žádnou argumentaci, s níž by bylo třeba se vypořádávat, je podle zdejšího soudu i takto minimalistické odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ze dne 9.10.2017 dostatečné.

28. Žalobce v průběhu správního řízení nerozporoval, že jde o dočasné stavby pro reklamu. To ostatně muselo být žalobci zřejmé z dosavadního procesního vývoje před prvostupňovým správním orgánem i žalovaným. Správním spisem prochází rozhodnutí Úřadu městské části Brno-střed ze dne 7.4.2000, č.j. STU/01/0000967/000/002, kterým bylo povoleno provedení „...*reklamního zařízení – reklamní osvětlené billboardy 2 ks vel. 9,6 x 3,6m ve tvaru „V“ umístěné v prostoru ul. Heršpické, parcela 1695/9 a 1697/5, k.ú. Štýřice...*“. Dle podmínky uvedené v odst. 24 tohoto rozhodnutí se jednalo o stavby dočasné do 31.12.2005. Z listin procházejících správním spisem zdejšímu soudu vyplývá, že doba trvání reklamních staveb byla opakovaně prodlužována – rozhodnutím Úřadu městské části města, Brno-střed, ze dne 24.1.2007, č.j. 060126691/ŠKAR/STU/002 (do 31.12.2008), rozhodnutím ze dne 14.4.2009, č.j. 080114487/MIKI/STU/003 (do 31.12.2010),

rozhodnutím ze dne 11.5.2012, č.j. 110034251/ŠKAR/STU/009 (do 31.12.2013). Z usnesení o zastavení řízení ze dne 24.11.2014, č.j. MCBS/2014/0028935/ŠKAR, je zřejmé, že prvostupňový správní orgán zastavil řízení o změně v užívání dočasných staveb pro reklamu, které bylo zahájeno podáním žádosti žalobce dne 19.11.2013. Z odůvodnění usnesení ze dne 24.11.2014 plyne, že žalobce i přes prodloužení lhůty neodstranil vady podané žádosti, neboť nedoložil kladné stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Policie České republiky a souhlas vlastníka pozemku s prodloužením termínu užívání staveb.

29. Jestliže žalobce v minulosti opakovaně žádal o prodloužení doby trvání reklamních staveb, je zřejmé, že mezi žalobcem a prvostupňovým správním orgánem nebylo sporným, že reklamní stavby jsou stavbami dočasnými. Pak nebylo podle zdejšího soudu nezbytné, aby prvostupňový správní orgán v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí předcházejícího rozhodnutí II blíže vymezil, kdy končila doba trvání reklamních staveb. Ostatně ani žalobce v průběhu správního řízení do vydání prvostupňového rozhodnutí předcházejícího rozhodnutí II nečinil sporným okamžik, k němuž bylo trvání reklamních staveb povoleno.

30. Žalovaný v rozhodnutí II k odvolacím námitkám uvedl, že z výzvy Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 4.5.2017, č.j. JMK 64951/2017, je zřejmé, že požadavek prvostupňového správního orgánu na předložení povolení o provozování reklamního zařízení dle § 31 zákona o pozemních komunikacích byl důvodný. K požadavku žalobce na vyčkání na výsledek soudního přezkumu rozhodnutí I žalovaný v rozhodnutí II uvedl, že rozhodnutí I je pravomocné a vykonatelné a neshledal důvod k přerušení řízení. Podle zdejšího soudu tedy žalovaný v rozhodnutí II vypořádal nosné námitky, které žalobce uplatnil v odvolání ze dne 19.10.2017.

31. Žalobce dále namítá, že prvostupňový správní orgán pochybil také tím, že řízení o odstranění staveb nepřerušil z důvodu podané žaloby proti rozhodnutí I. Řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona je řízení zahajované z úřední povinnosti. Z § 64 správního řádu plyne, že je na úvaze správního orgánu, zda probíhající řízení zahájené z úřední povinnosti přeruší. Prvostupňový správní orgán proto podle zdejšího soudu nepochybil, jestliže řízení o odstranění staveb nepřerušil. Nadto zdejší soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného, jak je uvedena v rozhodnutí II. Rozhodnutí I nabylo právní moci dne 19.1.2017. Podle § 73 odst. 2 správního řádu je pravomocné rozhodnutí závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány. Je pravdou, že prvostupňový správní orgán se měl v rozhodnutí předcházejícím rozhodnutí II vypořádat s návrhem žalobce na přerušení řízení; toto pochybení však napravit žalovaný. Nadto pochybení prvostupňového správního orgánu nemohlo zasáhnout do práv žalobce, neboť žaloba proti rozhodnutí I, která měla být důvodem k přerušení řízení, nebyla shledána důvodnou, a žalobě proti rozhodnutí II byl zdejším soudem přiznán odkladný účinek. Žaloba je tak i v této části nedůvodná.

32. Existence usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11.10.2017, č.j. 3 As 252/2017-35, kterým bylo vyhověno žalobcově návrhu na vydání předběžného opatření v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 25.7.2017, č.j. 29 A 122/2017-92, není v nyní posuzované věci podstatná. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem směřuje proti postupu Krajského úřadu Jihomoravského kraje, který vyzval žalobce k odstranění reklamních zařízení. Odstranění reklamních zařízení dle § 31 zákona o pozemních komunikacích je samostatným institutem odlišným od řízení o odstranění staveb – ne každé reklamní zařízení musí být stavbou dle stavebního zákona.

33. Zdejší soud tak má za to, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mohlo mít vliv na zákonnost napadených rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. V postupu žalovaného zdejší soud neshledal ani žádné prvky překvapivosti, nekorektnosti či obecné nespravedlnosti. Zdejší soud tak neshledal žaloby důvodnými a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadených rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žaloby podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

34. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující nákladový rámec jeho běžné úřední činnosti, žádnou náhradu nákladů řízení žalovaný ani nepožadoval, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

35. Osoba zúčastněná na řízení nemá na náhradu nákladů právo, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí náklady mohly vzniknout, a k náhradě jiných nákladů zdejší soud neshledal žádný důvod (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. října 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu